

Odluka:

Gzz.154/05-2

Zbirni podatci

Broj odluke: Gzz.154/05-2

Vrsta odluke: Rješenje

Datum odluke: 01.10.2008

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Gzz.154/05-2

RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Katarine Buljan kao predsjednice vijeća, dr. se. Ivana Kaladića, mr. se. Andrije Erakovića, mr. se. Lucije Čimić i Đure Sesse kao članova vijeća, u stvari ovrhovoditelja A. d.d. iz Z., M. podvožnjak 15, kojega zastupa punomoćnik N. L., odvjetnik u V., protiv ovršenika V. d.d. u stečaju iz V., K. trg 9, kojega zastupa stečajna upraviteljica A. S., te sudionika u postupku 1. S. I. P. P. USA, kojega zastupa punomoćnik M. G., odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu G. i dr. iz Z., 2. T.d.d. iz Z. i 3. N. d.o.o. V., kojega zastupa punomoćnik B. K., odvjetnik u V., radi naplate, odlučujući o zahtjevu za zaštitu zakonitosti Državnog odvjetništva Republike Hrvatske broj G-DO-412/02 od 13. svibnja 2002. izjavljenom protiv rješenja Županijskog suda u V. broj Gž-123/02-2 od 21. ožujka 2002., kojim je potvrđeno rješenje Općinskog suda u V. broj Ovr-4937/99-36 od 11. prosinca 2001., u sjednici održanoj 1. listopada 2008.,

riješio je:

Odbija se zahtjev za zaštitu zakonitosti Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, kao neosnovan.

Obrazloženje

Rješenjem drugostupanjskog suda potvrđeno je prvostupanjsko rješenje kojim je odlučeno:

„1/ Iz iznosa dobivenog prodajom od 1.022.691,80 kn položenog na žiro-račun ovog suda pod brojem Kto. 3132 namiruje se:

ovrhovoditelj A. d.d. Z.na ime troškova ovog postupka u iznosu od 55.614,00 kn,

založni vjerovnik „S.I.“ P. P. USA na ime troškova ovog postupka u iznosu od 94.501,20 kn,
založni vjerovnik „T.“ d.d. Z. na ime troškova ovršnog postupka u iznosu od 10.170,00 kn,
ovrhovoditelj A. d.d. Z. na ime glavne tražbine s pripadajućim kamatama u ukupnom iznosu 613.192,17 kn,
založni vjerovnik „N.“ d.o.o. V. na ime dijela osigurane tražbine u iznosu od 249.214,43 kn.

II/ Iznos od 94.501,20 kn s kojim se, prema točki 1/ izreke ovog rješenja namiruje vjerovnik „S.I.“ P. P. USA na ime troškova postupka, izdvaja se i zadržava na žiro-računu ovog suda pod brojem Kto.3132 sve do pravomoćnog okončanja postupka povodom prijedloga za opravdanje predbilježbe založnog prava upisane u p.l. 13024 k.o. V. pod brojem RZ-463/2000, temeljem rješenja Trgovačkog suda u V. broj P-798/99 od 18. veljače 2000. godine.

Ukoliko predbilježba založnog prava ne bude opravdana iz izdvojenog iznosa kupovnine namirivat će se vjerovnici čije tražbine nisu potpuno ili nisu uopće namirene.

III/ Isplata prema ovom rješenju provest će se nakon njegove pravomoćnosti.

IV/ Odbacuje se osporavanje ovršenika V. d.d. u stečaju upisa predbilježbe založnog prava vjerovniku „S.I.“ P. P. USA."

Protiv dijela nižestupajnskih rješenja koja se odnose na toč. 1/5. izreke prvostupajnskog rješenja Državni odvjetnik Republike Hrvatske izjavio je zahtjev za zaštitu zakonitosti zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predložio je da se pobijana rješenja u osporenom dijelu ukinu i predmet vrati prvostupajnskom sudu na ponovno odlučivanje.

Na zahtjev za zaštitu zakonitosti nije odgovoreno.

Zahtjev za zaštitu zakonitosti nije osnovan.

Po ocjeni ovoga suda nižestupajnski sudovi nisu učinili bitnu povredu odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 13. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92 i 112/99 - dalje ZPP), na koju se ukazuje u zahtjevu za zaštitu zakonitosti, jer su u obrazloženjima pobijanih rješenja određeno, iako ne i istovjetno, navedeni razlozi zbog kojih sudovi smatraju da založni vjerovnik N. d.o.o. ima pravo namirenja dijela svoje tražbine u iznosu od 249.214,43 kn iz kupovnine za nekretninu ovršenika prodanu u ovršnom postupku. Stoga, nije ostvaren revizijski razlog bitne povrede odredaba postupka.

Iz spisa proizlazi da je:

- rješenjem o ovrsi Trgovačkog suda u V. br. Ovr-880/99 od 7. svibnja 1999., određena ovrha radi naplate novčane tražbine ovrhovoditelj a na nekretnini ovršenika koja nosi oznaku čk. br. 3847/2 upisanoj u p.l. 13024 k.o. V. U teretnom listu C navedenog p.l. na temelju rješenja prvostupajnskog suda br. Ovr. 3668/99 od 3. lipnja 1999., uknjiženo je založno pravo na rečenoj nekretnini radi naplate ovršne tražbine ovrhovoditelja.

- na temelju rješenja Trgovačkog suda u V. br. P-72/00 od 17. ožujka 2000., (koje je 20. ožujka 2000. primljeno u

zemljišnoknjižnom odjelu prvostupanjskog suda) izvršena je zabilježba zabrane otuđenja i opterećenja navedene nekretnine u korist N. d.o.o.,

- na temelju rješenja Trgovačkog suda u V. br. P-798/99. od 18. veljače 2000., (koje je 24. ožujka 2000. primljeno u zemljišnoknjižnom odjelu prvostupanjskog suda) izvršen upis predbilježbe založnog prava radi naplate novčane tražbine vjerovnika S. I.

- na temelju rješenja prvostupanjskog suda br. Ovr-695/00 od 14. travnja 2000., (koje je 17. travnja 2000. primljeno u zemljišnoknjižnom odjelu prvostupanjskog suda) uknjiženo je založno pravo na istoj nekretnini radi naplate novčane tražbine u korist N. d.o.o.

- 2. studenoga 2000. zabilježen je prijedlog ovršenika za brisanje predbilježbe zaloga,

- 10. studenoga 2000. prijedlog založnog vjerovnika S. I. radi opravdanjapredbilježbe založnog prava.

Pravomoćnim rješenjem prvostupanjskog suda od 27. lipnja 2001. (list 69. spisa) nekretnina ovršenika nakon javne prodaje dosuđena je kupcu - založnom vjerovniku. N. d.o.o.

Rješenjem prvostupanjskog suda o dosudi Ovr. 4937/99-32 od 18. listopada 2001. (list 104. spisa) određeno je brisanje tereta upisanih na nekretnini čk. br. 3847/2 k.o. V. na temelju čl. 119. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 57/96, 29/99, 173/03, 194/03 i 88/05; dalje OZ), pa tako izričito tereta pod brojem Rz- 463/00 kojim je upisana predbilježba založnog prava u korist tvrtke „S.I.". To rješenje uručeno je strankama i založnim vjerovnicima te je postalo pravomoćno 5. studenoga 2001.

Namirenje uvodno označenih vjerovnika provedeno je kao u izreci pobijanog prvostupanjskog rješenja.

U odnosu na konkurenciju tražbina vjerovnika S. I. i N. d.o.o. radi naplate iz kupovnine za prodanu nekretninu, stajalište je prvostupanjskog suda da se tražbina vjerovnika N. d.o.o. u smislu čl. 115. st. 2. OZ namiruje na način kao tražbina uz raskidni uvjet, te budući da je utvrđeno da raskidni uvjet neće nastupiti (jer je taj vjerovnik na temelju pravomoćne presude stekao pravo na naplatu svoje tražbine), to da ima pravo na namirenje tražbine nakon ovrho voditelj a i prije vjerovnika S. I., jer je zabilježba zabrane otuđenja i opterećenja u njegovu korist u zemljišnu knjigu upisana prije založnog prava vjerovnika S. I.

Prema pravnom stavu drugostupanjskog suda založni vjerovnik S. I. imao bi prvenstveno pravo namirenja u odnosu na N. d.o.o., da je njegova predbilježba založnog prava bila u zakonskom roku opravdana, ali kako je u zemljišnoj knjizi brisan njegov zahtjev za opravdanje predbilježbe, to da nije stekao založno pravo.

U zahtjevu za zaštitu zakonitosti se ističe da su nižestupanjski sudovi pogrešno primijenili materijalno pravo, jer u konkretnom postupku nije bilo mjesta primjeni čl. 114. i 115. OZ, budući da se upisom privremene mjere ne stječe pravo na prvenstveno namirenje u odnosu na kasnije upisano založno pravo. Glede razloga drugostupanjskog rješenja ističe se da o zahtjevu za opravdanje zabilježbe založnog prava u korist vjerovnika STR. INC. nije odlučeno.

Također državni odvjetnik čini nespornim da su rješenjem Ovr-4937/99 od 18. listopada 2001. (list 104 spisa) brisani svi

tereti na spornim nekretninama sukladno odredbi članka 119. OZ-a, no ističe da sud mora o namirenju ovrho voditelj a i založnih vjerovnika odlučiti prema stanju zemljišne knjige prije navedenog brisanja.

Podnositelj zahtjeva za zaštitu zakonitosti glede svojih prigovora ispušta iz vida da se tim pravim lijekom napada rješenje o namirenju broj Ovr-4937/99 od 11. prosinca 2001. kojim su namireni ovrho voditelj i založni vjerovnici čije tražbine nisu brisane sukladno članku 119. OZ-a, te da je citirano rješenje glede namirenja osoba koje imaju pravo na namirenje (članak 105. OZ-a) determinirano pravomoćnim rješenjem o brisanju tereta posl. broj Ovr-4937/99 od 18. listopada 2001. koje je prethodilo rješenju o namirenju i koje nitko od stranaka ili založnih vjerovnika, pa tako ni tvrtka „S.I.“ nije osporavala.

Stoga, kako u ovoj fazi postupka to rješenje nije osporavano nisu niti odlučni prigovori državnog odvjetnika glede pravilnosti redosljeda radnji suda i ima li mjesta odlučivati o brisanju tereta sukladno odredbi članka 119. OZ-a prije nego što je odlučeno o namirenju ovrho voditelj a, založnih vjerovnika i drugih osoba koje imaju pravo na namirenje sukladno članku 118. OZ-a.

Slijedom navedenog sudovi nisu počinili niti bitnu povredu postupka iz članka 354. st. 2. točka 13. ZPP-a (sada točka 11.) time što su uvrstili u osporavanom rješenju troškove postupka tvrtke „S.I.“ i to stoga što u tom dijelu potraživanje nije osigurano založnim pravom i ulazi u viši isplatni red od glavnog potraživanja te konačno stoga što o tom dijelu rješenjem o brisanju tereta od 18. listopada 2001. nije odlučivano o troškovima postupka koji ulaze u prvi isplatni red namirenja slijedom odredbe članka 106. OZ-a.

Slijedom navedenog valjalo je odlučiti kao u izreci temeljem članka 408. u svezi s člankom 395. ZPP-a.

U Zagrebu, 1. listopada 2008.